SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, niepodzielnie oddana Bogu, módl się za nami.

Święta Kingo, oblubienico Chrystusa, módl się za nami.

Święta Kingo, posłuszna natchnieniom Ducha Świętego, módl się za nami.

Święta Kingo, wierna czcicielko Trójcy Przenajświętszej, módl się za nami.

Święta Kingo, pełna ufności w Bożą Opatrzność, módl się za nami.

Święta Kingo, zjednoczona z Bogiem i służąca ludziom, módl się za nami.

Święta Kingo, wiernie idąca śladami Bogarodzicy, módl się za nami.

Święta Kingo, wzorowa uczennico św. Franciszka, módl się za nami.

Święta Kingo, duchowa córko św. Klary, módl się za nami.

Święta Kingo, przemożna patronko nasza. módl się za nami. ...

Żywot Świętej Kingi

Pewna pani szlachcianka, wdowa po Filipie, przyprowadziła do szczęsnej pani niewidomego chłopca, błagając z wielkim płaczem, by pomodliła się o jego wzrok. Pani zaś, wziąwszy chłopca do swego oratorium, zanosiła pobożne prośby do Pana i chłopcu całkiem niewidomemu przywróciła wzrok i oblókłszy go w nową szatę, z powrotem wróciła matce.

Widziano również, że w czasie jej życia, z racji jej pobożności żywioły były jej posłuszne. Albowiem, gdy z porywu miłości do ognia, czy to z racji chorych sióstr czy z racji czyjejkolwiek słabości winna była coś zarządzić, po wiele razy widziano, że kładła do ręki żarzące się węgle i że przysuwała swą delikatną rękę do ognia, który jej wcale nic nie szkodził.

Ilekroć poza modlitwą rozmawiała ze swymi siostrami, zawsze cnocie czystości dawała pierwszeństwo przed innymi cnotami, jak to czasem słyszano, że dając jakieś upomnienie, mówiła: Co, moje drogie, co moje kochane córki, uwłaczacie cnocie czystości? **J**a bowiem niegodna wśród kobiet nigdy nie widziałam u mego męża więcej niż same ręce i twarz.

Z tego po wiele razy wnioskowano, że pozostała dziewicą w dziewictwie ze swym małżonkiem. Po wiele razy potwierdza to siostra Katarzyna, zwana Odolani.

Albowiem, gdy pewnego razu, gdy zdawała się być jej niechętną, szczęsna pani chcąc ją skłonić do siebie łaskawym uczuciem, rzekła: O córko, gdybyś chciała w potrzebie skłonić się do mnie i dowiedzieć się mojego sekretu, to otwarłabym ci moje serce. A gdy ta przyrzekła, że nikomu go nie ujawni, szczęsna pani wyznała, że jest dziewicą nienaruszoną od swego narodzenia.

(Źródło: *„Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej”* str. 264-265. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

„Wyjdź na drogi i między opłotki i przynaglaj do wejścia, aby mój dom był zapełniony”. (Łk 14, 23).
Misja Jezusa jest skierowana już nie tylko do ostatnich i tych, którzy mają przeszkody, ale do ludzi pozbawionych prawa i wykluczonych ze społeczności. Po pierwszym wysłaniu Słowa jako Prawa do Izraela i drugim jako ciała do potrzebujących, teraz następuje trzecie jako głoszenie powierzone uczniom. To przepowiadanie zwraca się do wszystkich aż po najdalsze krańce ziemi (Dz. 1, 8). Pierwsze powołanie znajduje się w Prawie i Prorokach, drugie w Ewangeliach, trzecie w Dziejach Apostolskich. Pierwsze głosili Mojżesz i Eliasz, drugie Jezus, a trzecie apostołowie. Tak jak pierwsze (Łk 9,30n; 24,27nn), tak i trzecie prowadzi do Jezusa. On jest sercem świata,

punktem docelowym przeszłości i przyszłości, odwiecznym dziś Ojca. Jest Synem, w którym każdy człowiek jest zbawiony. Wezwanie pogan na ucztę przy jedynym stole w domu Ojca objawia nieprzeniknione bogactwo Chrystusa i sprawia, że w oczach wszystkich jaśnieje tajemnica Boga. On jest miłością i nie może nie kochać wszystkich, ponieważ jest Ojcem wszystkich (Ef 3,4-9). My jesteśmy *„Jego dziełem”* jako stworzeni w Chrystusie, Jego Synu (Ef 2, 10). *“Nakłaniaj do wejścia”.* Tak jak właściciel jest zmuszony oglądać swoje pole, tak Bóg jest zmuszony oglądać swoje dzieci. Przez wszystkie drogi świata, przekraczając wszelkie płoty (Prawo) lub mury podziału (Ef 2, 14), *„to zbawienie Boże posłane jest do pogan, a oni będą słuchać”* (Dz. 28,28). Święta Kingo, wspomagaj nas w naszych modlitwach, planach i działaniach zgodnie z wolą Pana.

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 92 Czuwania w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 1 października 2024 r., odbyło się po raz 92 Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, pielgrzymi przystąpili także do sakramentu pokuty i pojednania. Podczas Adoracji śpiewaliśmy pieśni na cześć naszej Patronki, św. Kingi. W modlitwie różańcowej, którą prowadziły dzieci, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie wszystkie nasze intencje, szczególnie dzieci, młodzież, nauczycieli, wychowawców, katechetów i rodziców.
W Ewangelii, odczytanej podczas Eucharystii usłyszeliśmy słowa: *„Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jeruzalem, i wysłał przed sobą posłańców.” (Łk 9, 51-52)*. Ewangelista dla wyrażenia nieodwołalnego postanowienia Jezusa, aby kroczyć do Jerozolimy, używa wyrażenia, które dosłownie brzmi: *„wtedy utwardził swoją twarz, aby pójść do Jeruzalem”*. Łukasz pokazuje nam stopniowo oblicze Jezusa, który jest drogą prowadzącą do Ojca. Ta przemieniona twarz, której wygląd *„zmienił się”* i stał się inny od każdego innego, staje się teraz twarda. Odmienność Jezusa leży bowiem w posłuszeństwie miłości do Ojca, jego inność w mocy jego łagodności, jego twardość w czułości bezwarunkowej, która prowadzi Go do oddania się braciom. *„Utwardzenie się”* Jezusa jest dokładnie przeciwstawione zatwardziałości naszego serca. Jerozolima jest celem życia Jezusa. Jest On pielgrzymem który z każdego zakątka zatracenia, gdzie dotarł do braci, powraca do domu Ojca. Jego droga rozpoczyna się w Samarii i jest posłannictwem *„Samarytanina”,* przyjściem między nas by nas zbawić. Wszystkie Jego spotkania z braćmi objawiać będą stopniowo twarz Syna miłosiernego Ojca (por. Łk 6. 36). Jednakże już odtąd podany jest fundamentalny rys tej twarzy, którym jest posłuszeństwo miłości przeciwstawione lękliwemu nieposłuszeństwu Adama. Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim, łącząc się duchowo z pielgrzymami, którzy nawiedzają Jasnogórskie Sanktuarium. Serdecznie zapraszam na kolejne Czuwanie ku czci naszej Patronki, we wtorek, 5 listopada 2024 r. w Kościele pw. Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika czyli w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi.
ks. Paweł Majewski
Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

Człowieku dlaczego?

1) Człowieku, dlaczego sobie samemu uwłaczasz,
skoro Bóg tak wysoko cię ceni?
Dlaczego wywyższony przez Boga tak się poniżasz?
Roztrząsasz jak się pojawiłeś, a nie myślisz po co?

REF:
Święta Kingo, pomóż nam zrozumieć,
jak ważne jest nasze życie.
Święta Kingo, ukaż nam prawdę,
dokąd zmierzamy każdego dnia.
Święta Kingo, naucz nas wdzięczności
wobec naszego Stwórcy,
aby w naszych sercach
zamieszkała miłość Chrystusa.

2) Dla ciebie zesłane światło rozprasza ciemności,
dla ciebie nocy wyznaczono granice,
dla ciebie odmierzono dzień; dla ciebie niebo
zostało rozjaśnione różnobarwnym blaskiem słońca.

3) Dla ciebie kwiaty, drzewa i owoce,
bogactwo zwierząt na ziemi, w powietrzu i w wodzie,
stworzone, aby smutna samotność
nie mąciła radości z powodu nowego świata.

4) Przychodzi Chrystus na świat, by wszystko odnowić.
Bierze na siebie człowieka, aby ten już nie upadł.
Dziedzicem nieba czyni tego,
którego uczynił dziedzicem ziemi.

****
ks. Paweł Majewski.

Kolejne czuwania: 5 listopada 2024 r., 7 stycznia 2025 r.